

N:o 57.

Ank. till Riksd. kansli den 30 april 1909, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af § 70 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Genom en den 16 april 1909 dagtecknad proposition, n:o 210, hvilken af båda kamrarna hänvisats till lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för nämnda dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående

ändrad lydelse af § 70 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Häri genom förordnas, att § 70 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Efter uppbördsstämman upprättar kommunalnämnden för hvarje valdistrikt dels afskrifningslängd, upptagande dem, för hvilka kommunalstämman beviljat afskrifning, med angifvande tillika af afskrifningsorsaken, dels ock restlängd å öfriga skattskyldiga, som vid stämman ej guldit sina kommunalutskylder. Dessa längder skola, restlängden i två exemplar, inom två månader efter uppbördsstämmans avslutande öfver-

lämnas till kronofogden i orten; och åligger honom att i vederbörlig ordning indrifva och till nämnden redovisa de resterande utskylderna.

Vid indrifvandet af dessa medel äger kronofogden att såsom upp-
bördsprovision jämväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1910.

*Utskottets
yttrande.*

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande proposition, har statsrådet och chefen för civildepartementet till det vid propositionen i utdrag fogade statsrådsprotokollet anfört följande:

»Enligt hvad chefen för justitiedepartementet anmält, torde med hänsyn till de bestämmelser rörande upprättande af röstlängd för val till Riksdagens andra kammare, som enligt 26 § af den utaf Riksdagen antagna vallagen ankommer på Konungen att meddela, § 70 i förordningen om kommunalstyrelse på landet böra i vissa hänseenden undergå ändring.

I röstlängden bör nämligen meddelas upplysning om dem, hvilka icke erlagt sina kommunalutskylder, förfallna till betalning under de tre sistförflutna åren. Härom bör således från vederbörande i kommunen aflämnas uppgifter att tillhandahållas den, hvilken upprättandet af röstlängden åligger, d. v. s. på landet häradskrifvaren.

De personer, hvilka vid uppborädsstämman ej betalt sina utskylder, redovisas nog till största delen af restlängderna. Men då den af kommunalnämnden upprättade restlängden ej upptager dem, för hvilka kommunalstämman dessförinnan kan hafva beviljat afskrifning, är det tydligen erforderligt, att upplysning meddelas äfven om dessa senare personer. Orsaken till afskrifning af utskylder är väl i regeln fattigdom eller den skattskyldiges vistande å okänd ort; och de, för hvilka på sådan grund afskrifning beviljats, äro enligt riksdagsordningen ej röstberättigade vid riksdagsmannaval. En afskrifningsåtgärd kan emellertid vara föranledd äfven däraf, att kommunalstämman funnit, att en utskyld, för hvilken någon blifvit debiterad, ej rätteligen bort honom påföras. I sådant fall bör tydligen den ifrågavarande personen, oaktadt han ej erlagt utskylderna, vara berättigad att deltaga i valet. Och således bör röstlängdens upprättare få del jämväl af de skäl, som åberopats till grund för beviljade afskrifningar.

När restlängden blifvit tillställd kronofogden, öfverlämnar han i regel densamma till länsmanen eller fjärdingsmanen för utskyldernas in-drifvande. För att kunna meddela häradskrifvaren behöriga uppgifter till införande i röstlängden rörande dem, hvilka icke betalt sina utskylder, måste kronofogden hos sig äga ett exemplar af restlängden, i hvilket han efter hand som redovisningar från olika håll inkomma kan göra anteckning om verkställd betalning.

Enligt vallagen kan kommun vara delad i skilda valdistrikt. Då i sådant fall det med hänsyn till röstlängdens upprättande är af vikt, att beträffande dem, som häfta för oguldna utskylder, uppgöras särskilda längder, afseende hvar sitt valdistrikt, och en sådan uppdelning i olika längder ej kan i någon nämnvärd grad medföra ökad besvär, har vid paragrafens omredigering äfven antydda önskemål uppmärksammas.»

Utskottet har underkastat lagförslaget granskning och därvid icke funnit anledning att emot detsamma framställa någon anmärkning. Utskottet hemställer därför,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 april 1909.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.
